

СУМ – НАША ГОРДІСТЬ!

При ватрі іскристій, сумівським вогні,
Зібралось юнацтво, мов члени рідні.
Палають їх очі й, мов річка рвучка,
Пливе їхня пісня, бадьора, грімка:

СУМ - наша гордість! СУМ - наша мрія!
В СУМ-і росте України надія.
Покликом СУМ-у хочемо жити:
Честь України - готов Боронити!

У бою геройським зродилась вона,
Як рвались кайдани й валилась тюрма.
На звук її ворог у страху німів,
Бо вістуном бурі той поклик гримів.

А як на чужину встелилась нам путь,
Сурмою дзвінкою судилось їй быть,
Щоб ми не забули, що тут - чужина,
Що в нас Батьківщина є тільки одна!

... У ватрі вогонь вже поволі погас.
Та ніколи не згасне він в серці у нас!
Наш шлях у майбутнє освітить нам він,
А в душах дзвенітиме пісня, як дзвін:

СУМ - наша гордість! СУМ - наша мрія!
В СУМ-і росте України надія.
Покликом СУМ-у хочемо жити:
Честь України - готов Боронити!

МИ ЙДЕМ НЕПОХИТНО

Ми молоді! У нас краса і сила.
Ми йдем, сини відважних козаків.
У нас у серці полум'я розцвіло,
А на устах зацвів бадьорий спів.

Ми йдем непохитно і сміло,
Нам сонце визначає шлях,
І з нами до маршу наспіли
Вітри в українських степах.

Нам снились сні про світлі перемоги
В важких боях, у труді життєвім,
І ми уже не зійдемо з дороги,
Що заведе нас в рідний власний дім.

І знаєм ми, що з нами пісня лине,
Могутня пісня молодих грудей,
Бо з нами молодь всеї України
Упертим кроком все вперед іде.

Ми йдем непохитно і сміло,
Нам сонце визначає шлях,
І з нами до маршу наспіли
Вітри в українських степах.

Остан Тарнавський

ДІДУСЬ БУВ УСУСУСОМ

Як листопад з дерев скидає листя
І в полі в'януть трави та квітки,
Біжать до діда Олексій і Христя,
Щоб їм казав про лицарів казки.

Дідусь колись був бравим Усусусом,
За волю бивсь, за рідний край, поля,
Був молодий з чорнявим чубом й вусом,
А як ішов, здригалася земля.

І, наче казка, залишився спомин
Про волі дні, про рідний вільний Львів,
Як військо йшло, лунав веселий гомін
І синьо-жовтий прапор лопотів.

Тепер дідусь розкажує внучатам
Про славних волі лицарів казки
І мовить: «Діти, ще настане свято,
Що казка-мрія сповниться таки!»

Роман Завадович

ЗАКВІТЧАЛИ ДІВЧАТОНЬКА

Заквітчали дівчатовонька
Стрільцеві могилу,
Замість мали завітчати
Стрільцькою милу.

Невисокий хрест з берези
Заплели віночком,
Замість мали заплітати
Косу барвіночком.

І пісочком висипали
Стежечку довкола,
Замість мали постелити
Рушник до престолу.

Схилилися дві черешні
Наліво й направо,
А на віттях вітер грає
Про стрільцьку славу.

Роман Купчинський

ТРИ БУКВИ СУМ

Три букви СУМ, а скільки змісту!
Єднання душ і рук і серць,
І порив душ полум'янистий,
Що викликає ніч на герць.

Лютує зло за муром тюрем
І дише смертю, наче гад.
Сумівче, чуєш поклик сурем?
Спіши у лаву, стань у ряд!

Сумівче, сонце над тобою,
Ти молодий, ти ранку син,
Ти лицар завтрішнього бою,
Що героїчний збудить чин.

Хай хиляться в зневірі кволі -
Ти непохитний будь, мов дуб!
Твій знак - це символ правди й волі,
Три букви сплетені в Тризуб!

Роман Завадович

МІЙ ДІДУСЬ

Падають листочки у холодній млі,
Брунатні, червоні, жовті й золоті.
Лиш вітер їх гонить, кудись несе,
То грається ніжно, то гнівно мете.

Гей летіть, листочки, далеко летіть
І, може, самотній знайдете там гріб
І хрестик з берези, що колись стояв.
Він, може, стоїть ще, а може, вже впав.

Це дідусь наш рідний за волю поляг,
Як в руках тримав він синьо-жовтий стяг,
І тому у церкві в осінні ці дні
Свічечку я свічу, дідусю, тобі.

І молюся щиро: "Боже, поможи,
Щоб був я відважним, дідусю, як ти.
В обороні волі зі зброєю став
Так як ти, дідусю, у Львові стояв!"

Ой летіть, листочки, аж під Львів летіть,
Бо, може, ще хрест той з берези стоїть.
Вклоніться з подякою ви йому за все -
Україна встала і вічно буде!